

Podivný Hamlet

Jan Burian

Podivný Hamlet
Přešlapuje Breptá
Že prkna znamenají svět
Snad ztratil paměť
Už se na nic neptá
Motá se v labyrintu vět

Z propadla křičí vzteklý nápověda
V lóžích se hroutí divadelní věda
Za scénou Ofélie hystericky vřeští
Šedivý ředitel svůj vlastní konec věští
Většina diváků však zachovává klid
Kdo nezná scénář myslí že to tak má být

Hamlet se diví
Vzniklé situaci
Moc dlouho ale nezírá
Zvládne to smyslem
Pro improvizaci
I bez pomoci Shakespeara

Jde rovnou na věc - Urve klopy saka
Žongluje s lebkou Čelist tupě cvaká
Oplzlou anekdotou začne další fáze
Roztříská kulisy a padá do extáze
To všechno si teď může klidně dovolit
Kdo nezná scénář myslí že to tak má být

Publikum tleská
Někdo volá: Sláva!
Jak fantastické pojetí!
Veliký Hamlet
Před ním poklekává
A nebrání se dojetí

Paměť se vrací Herec zvedne hlavu
A pak se zeptá nadšeného davu
Hlasem co připomíná maňáska:
Kolik je hodin? To je otázka!
Kolik je hodin? To je ta otázka!